

Ensumant el gen gai

CARMEN PUERTOLAS

Un equip de neuròlegs suecs ha descobert que els homes heterossexuals i els gais responen de manera diferent si se'ls dóna a ensumar uns derivats de la testosterona i dels estrògens.

Sembla que haguem tret aquesta notícia del diari satíric *Anuari de la Recerca Inversemblant*: un equip de neurocientífics suecs va escanejar el cervell de la gent quan olorava un derivat de la testosterona dins la suor masculina, i un component semblant als estrògens, en l'orina fe-

menina. Una part de l'hipotàlem masculí responia a la substància femenina, però no a la masculina; en dones heterossexuals i en homes homosexuals s'esdevenia el fenomen contrari.

El descobriment genera algunes preguntes sobre la ciència i l'ètica de la sexualitat humana. Els científics i els

creadors de perfums, que creuen que els humans, com la resta de mamífers, responem sexualment als senyals químics anomenats feromones, evidentment s'han alegrat molt amb la troballa, però encara no som al mateix nivell que els gossos. El paper de les feromones, en la nostra sexualitat, encara és molt petit. Quan mirem de conquistar algú, normalment ho fem amb paraules, amb imatges, i no pas —per ara— amb roba interior bruta.

La diferència de resposta cerebral entre gais i homes heterossexuals no implica, per si mateixa, que l'homosexualitat siga innata; al capdavant, les inclinacions apreses, com les innates, també es localitzen en algun lloc del cervell. Però, en aquest cas, segurament naixem ensenyats. Els gais, normalment, contenen que van sentir-se atrets per algú del seu mateix sexe des de les primeres manifestacions sexuals prèvies a l'adolescència. A més, és més habitual que dos bessons homozigòtics coincideixen en l'homosexualitat que no els heterozigòtics, la qual cosa implica que potser els gens que comparteixen hi tenen alguna cosa a veure. Per a la biologia, l'homosexualitat és un trencaclosques, no pas perquè s'adapte malament als canvis evolutius (si més no, no més malament que qualsevol altre acte sexual que no dóna com a resultat la concepció), sinó perquè qualsevol tendència genètica a evitar oportunitats heterossexuals ja fa temps que hauria d'haver desaparegut. Potser els "gens gais" tenen altres avantatges, com ara incrementar la fertilitat de les dones que els porten. Potser el medi en què va aparèixer l'homosexualitat no existia quan els nostres gens eren seleccionats. O potser la causa més important és biològica, no directament genètica, com ara les diferències entre hormones, o els anticossos que afecten el fetus durant el seu desenvolupament. De la mateixa manera, l'homofòbia també és un trencaclosques. Com és que els homes no homosexuals no reaccionen davant dels homosexuals amb l'exclamació: "Genial! Hi haurà més dones per repartir!" La resposta deu estar en una mena de fàstic, barrejat amb el sentit de moralitat.

La gent confon sovint la repulsió que sentim amb la culpabilitat objectiva, com s'esdevé quan deshumanitzem els qui viuen en la misèria o, en una altra

direcció, quan practiquem rituals religiosos de neteja i purificació. L'impuls d'evitar el contacte es pot confondre amb l'impuls de condemnar l'homosexualitat.

Els conservadors culturals, com ara la doctora Laura Schlesinger, que apareix en molts magazins de televisió, condemnen l'homosexualitat ostensiblement, justificant aquesta actitud en el fet que, segons ells, és una "fallida biològica". De fet, però, la fallida són ells.

El que s'adequa a l'evolució no té res a veure amb el que és moralment justificable. Moltes actituds lloables (com ara la de ser fidel a la dona, parlar l'altre galta, tractar cada xiquet com a únic o estimar el proïsme com a si mateix) són errors biològics, i no apareixen al món natural, o són molt escadussers. Però els tertulians antigais no són els únics que veuen un component moral en la biologia de l'homosexualitat. Alguns grups gais condemnen aquest tipus de recerques perquè pensen que podrien provocar l'estigmatització dels homosexuals, i menarien a una situació en què els pares avortarien selectivament fetus amb "gens gais". N'hi ha que lloen la recerca perquè aquesta demostra que la gent no "tria" ser gai, per tant, no pot rebre crítiques per aquest fet. A més, si això fóra cert, significaria que els gais no poden influir en la sexualitat dels seus companys de classe o de grup escolta, encara que vulguen.

Segurament, no és cap coincidència que el descobriment haja partit dels investigadors europeus, ja que, als EUA, la biologia de l'homosexualitat és un camp abocat a la politització, del qual molts científics fugen (així com les universitats i les empreses que paguen investigacions). És una llàstima. Independentment d'on estiga localitzada l'homosexualitat al cervell, l'ètica de l'homosexualitat no té sentit: el que fan els adults, de comú acord, en privat, no hauria d'importar a ningú. I els impediments en la recerca sobre l'homosexualitat ens fan ignorants, sobretot pel que fa a una de les fonts més fascinants de la diversitat humana.

Steven Pinker

*Professor de ciència cognitiva
a la Universitat de Harvard*

© The New York Times – EL TEMPS

Traducció: Maite Insa

ES BUSCA

El millor projecte de programari lliure

100.000€ EN RECOMPENSES

PREMIS AL MILLOR PROJECTE DE PROGRAMARI LLIBRE I LENGUA

MODALITAT A
45 premis de 2.000€

Premis a productes presentats per estudiants de les universitats catalanes com a treball o projecte fi de carrera, tesi de llicenciatura, treball final de màster, treball de recerca del DEA o tesi doctoral.

MODALITAT B
5 premis de 2.000€

Premis a productes de programari informàtic, elaborats per qualsevol persona física, adreçats a proporcionar recursos lingüístics per a la llengua catalana sota llicències lliures.

Sol·licituds i documentació:
Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR)
Via Laietana, 28 2a planta 08003 Barcelona
<http://www.gencat.net/agsur>
Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació
<http://www.gencat.net/dursi/sisi>
Secretaria de Política Lingüística
<http://www.gencat.net/presidencia/llengua>

Generalitat de Catalunya

012
www.gencat.net

Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca

la farga